Trimisul nostru special, C. FIRĂNESCU, transmite:

ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR, FINAL TRIST!

În completarea cronicii meciului WEST BROMWICH ALBION — DINAMO BUCUREȘTI

BIRMINGHAM 28 (prin telefon). Din cauza orei tîrzii la care s-a încheiat meciul West Bromwich Albion — Dinamo București, relatarea transmisă miercuri seara din Birmingham a fost lipsită de unele amănunte interesante privind desfășurarea jocului.

Mai întîi, trebuie să spun că s-a confirmat pe deplin interesul cu care a fost așteptată aci această partidă dintre deținătoarele cupelor Angliei și României. Publicul din acest al treilea mare oraș al Angliei dorea să vadă la lucru echipa care furnizase șapte din jucătorii naționalei României ce a ținut în șah pe campionii mondiali.

Din păcate, acest public deosebit de generos, care și-a susținut cu frenezie echipa favorită, în atît de cunoscuta manieră engleză (ovații alternînd cu cîntece), dar care s-a comportat foarte sportiv și față de formația dinamovistă, aplaudînd călduros orice reușită mai deosebită sau gest de fair-play al jucătorilor oaspeți, a rămas dezamăgit de ceea ce le-a oferit Dinamo.

Cei care au văzut și meciul de la București dintre aceste două echipe au apreciat ca superior calitativ returul de la Birmingham.

Față de evoluția de la București, West Bromwich Albion s-a prezentat de astă dată, cum era de prevăzut, mult mai bine, în timp ce Dinamo s-a comportat mult mai slab. Unsprezecele din Birmingham, dornic de reabilitare în fața suporterilor după severa înfrîngere din ultima etapă de campionat, a prestat un joc excelent, a făcut o adevărată demonstrație de fotbal modern.

Cu excepția primelor 10—15 minute, perioadă în care dinamoviștii au făcut un joc remarcabil, lăsînd impresia că vor crea serioase dificultăți gazdelor, partida a fost sub controlul echipei engleze. Acționînd într-o viteză debordantă, folosind schimburile derutante de locuri și supunîndu-și adversarii unui pressing sufocant, jucătorii lui West Bromwich au exercitat o ofensivă puternică, foarte greu de stăvilit, la poarta lui Datcu. Ei au atacat adesea chiar cu fundașii, din acțiunile cărora s-au creat numeroase situații critice în careul echipei române. De altfel, golul al doilea s-a înscris în urma unei excelente pase a fundașului Fraser, mingea fiind reluată fulgerător în plasă de către mijlocașul Brown, care a fost în acest meci cel mai bun jucător al echipei locale.

Foarte semnificativ ni se pare și faptul că absența în meciul de miercuri a doi dintre titularii echipei, — extrema dreaptă Rees (eliminat în jocul de la București) și vîrful de atac Collard (accidentat în ultima etapă de campionat) — nu s-a resimțit de loc, înlocuitorii acestora, Clark și, respectiv, Lovett, nefiind cu nimic mai prejos decît ceilalți colegi ai lor.

Față de presiunea exercitată la poarta dinamoviștilor și de situațiile de gol pe care și le-au creat, fotbaliștii din Birmingham puteau cîștiga la un scor și mai categoric. Dacă nu s-a ajuns aici, un mare merit îl are Datcu care, în ciuda celor 4 goluri primite, poate primi calificativul maxim pentru felul în care a apărat. El și-a salvat echipa din situații deosebit de critice în minutele 6 (a prins splendid o minge reluată fulgerător cu capul de Astle la un corner executat de Hartford), 14 (a respins în ultimă instanță cu piciorul balonul șutat puternic de Hope), 19, 68 și 88 (a scos în corner șuturile extrem de periculoase ale lui Brown, Lovett și Hope). Unele intervenții salutare a avut și Boc care cu excepția greșelilor din minutul 74, cînd a fost foarte aproape de a înscrie un auto-gol, și a altor cîteva erori mai mărunte, s-a achitat bine de sarcina lui, la fel ca și Dinu, care a luptat din greu pentru a stăvili ofensiva adversă. Adăugînd acestora trei pe Dumitrache, singurul om cu adevărat activ din înaintarea dinamovistă, dar care n-a reușit nici el nimic deosebit fiindcă a luptat practic de unul singur cu apărarea gazdelor, precum și pe fundașul Popa, care rămîne un exemplu de dăruire în joc pentru mai tinerii lui coechipieri, avem completă lista punctelor remarcări individuale pe care le putem face după meciul de la Birmingham.

Așa cum menționam mai înainte, Dinamo a început promițător jocul, dar curînd după aceea a cedat din ce în ce mai vizibil, fiind pusă în netă inferioritate. Cea mai evidentă lacună în jocul echipei române, care explică de altfel și amara sa înfrîngere, a fost lipsa unui marcaj strict în apărare și inconsistența contraatacurilor, purtate în general cu încetinitorul și eșuate cu regularitate în fața careului de 16 metri al adversarilor. Semnificativ pentru fragilitatea ofensivei dinamoviste ne apare și faptul că în toată repriza întîi doar două șuturi au nimerit spațiul porții lui Osborne (ale lui Dinu și Popa).

Desigur, era greu ca jucătorii dinamoviști să obțină la Birmingham ceea ce nu reușiseră la București, dar înfrîngerea lor categorică surprinde, totuși, în ciuda evidentei diferențe valorice dintre fotbalul englez și cel românesc.

RECONSIDERAREA LOVITURII DE COLȚ

Nu știm dacă statisticienii amatori s-au gîndit să facă o statistică în care să se oglindească, pe o perioadă mai lungă, numărul de goluri care să fi fost marcate de fotbaliștii români, ca urmare a loviturilor de colț. Nu știm dacă o asemenea statistică există, dar avem certitudinea că ar dovedi, dacă memoria nu ne înșeală, o penurie jenantă. Și folosim acest adjectiv pentru că, în fond, cornerul constituie o sancțiune pe care regulamentul o impune echipei ai cărei apărători trimit în extremis mingea în afara terenului de joc, dincolo de limita ultimei linii care marchează propriul teren.

Dar, chiar dacă nu am face un efort de memorie pentru a contabiliza, chiar cu aproximație, golurile înscrise ca urmare a executării cornerelor, faptul că jucătorii noștri le acordă cu atîta ușurință vine să pledeze că sancțiunea și-a pierdut valoarea datorită, tocmai, nereușitelor quasi unanime.

Cauzele? În egală măsură sînt datorate unor carențe în executarea loviturii, cît și plasamentului greșit al asaltatorilor porții. Și nu credem că greșim prea mult dacă vom incrimina și moda executării — cu rost sau fără — a cornerului scurt.

De asemenea, nu lipsită de consecințe este și deficiența fotbaliștilor noștri care, cu mici excepții, nu știu (și n-o știu pentru că nu exersează la antrenamente) să lovească mingea cu capul, mai ales în situațiile unui joc aglomerat pe un spațiu mic.

Iată, însă, că recentul joc cu echipa din țara celor patru cantoane a venit să reconsidere — e drept, cam tîrziu — această problemă injust socotită minoră, prin faptul că ambele goluri care au venit să concretizeze o certă superioritate teritorială, au fost înscrise ca urmare a executării, clasice am spune, a două lovituri de colț.

Revenim asupra celor două momente, tocmai în speranța că atît antrenorii cît și jucătorii vor trage concluzii juste și vor depune — în viitor — o muncă susținută, muncă a cărei finalitate se va materializa printr-o mai frecventă marcare de goluri ca urmare a executării loviturilor de colț.

De asemenea, jocul cu reprezentativa elvețiană a mai arătat și modul în care marcajul om la om îi incomodează pe fotbaliștii autohtoni. Aceasta, apreciem noi, este tot o consecință a ignorării unor realități, nesocotire care duce la ratarea unor virtuale reușite.

Pentru a preîntîmpina în viitor o repetare a situațiilor în care jucătorii nu se pot descurca în fața unor marcaje stricte, om la om, socotim că în planurile de antrenament — la nivelul cluburilor — ar trebui să se pună un accent deosebit asupra comportării jucătorilor în situația acestui stil de marcaj. În acest sens, ne permitem să sugerăm antrenorilor, care, azi, dispun de două echipe prin existența aceleia de tineret rezerve, să includă în procesul de pregătire jocuri școală în care — prin rotație — una dintre echipe să aplice marcajul om la om pentru ca, în acest mod, să solicite jucătorilor căutarea soluțiilor celor mai bune pentru contracararea acestui sistem de o largă răspîndire în contextul fotbalului european.

Niki Mihail BURILEANU

fotbal

Prezent joi dimineață la antrenamentul Rapidului, fotoreporterul nostru V. Bageac, a surprins această fază în care Dumitru, Dinu, Năsturescu și Ștefan „își dispută" o centrare a lui Neagu.

„Echipele românești depun prea ușor armele pe teren străin"

— Comentariile presei engleze —

„Albion a arătat limpede din ce stofă e alcătuită o echipă care cîștigă Cupa Angliei" scrie Mervyn Thomas în comentariul său, apărut în ziarul londonez „DAILY MAIL", după victoria cu 4—0 a lui West Bromwich Albion asupra dinamoviștilor bucureșteni. Și această notă se regăsește în majoritatea cronicilor meciului de la Birmingham, apărute joi dimineața în presa britanică. De fapt, Dinamo a avut nesansa de a întîlni un adversar care s-a prezentat incomparabil mai bine decît în ultimele sale apariții. În continuare, „DAILY MAIL" acuză echipa bucureșteană de o gravă greșeală tactică, atunci cînd *„...a adoptat un joc strict pasiv, sperînd că terenul îngreuiat de ploaie va opri elanul ofensiv al gazdelor"*.

Analizînd înfrîngerea bucureștenilor, Bob Driscoll comentează în „THE SUN": *„Ion Pîrcălab, omul în care românii își puseseră speranțe că va putea sparge zidul puternicei apărări a Albionului, nu a prezentat nici un moment un pericol real. Era clar că el se resimte de pe urma unei gripe contractate recent"*.

După Alan Williams, în „DAILY EXPRESS", românii au beneficiat de același *„joc bun în centrul terenului, fiind răsplătiți cu aplauze de public, dar intențiile lor ofensive au fost cu ușurință spulberate de apărarea gazdelor"*.

În „DAILY MIRROR", Peter Ingall își intitulează articolul: *„Românii au fost net depășiți"*. Iar Jeff Farmer în „DAILY SKETCH" afirmă: *„West Bromwich a înfrînt opoziția lui Dinamo cu atîta ușurință, încît se arată capabilă să facă o bună figură în rîndul ultimelor 8 competitoare din Cupa cupelor"*. Iar mai departe, același ziar notează: *„Echipele românești au reputația de a depune ușor armele pe teren străin, iar Dinamo a făcut prea puțin pentru a demonstra contrariul acestei opinii"*.

Londra, 28 (prin telex).

Aprig duel pentru balon între Pîrcălab și orădeanul Balogh

„Ne-am simțit o biată bărcuță pe valuri..."

În zbuciumata existență a campionatului nostru, o viață dramatică au, fără îndoială, noile promovate. Fie că este vorba de Politehnica Iași, Vagonul sau Crișul, ochii tuturor iubitorilor de fotbal din țară scrutează cu atenție fiecare evoluție a acestor echipe. Dacă rezultatele bune sînt privite cu oarecare suspiciune, ca roade ale întîmplării, cele slabe sînt considerate dovezi ale lipsei de valoare pentru divizia A, însemne ale incapacității de a face față în frontul primelor 16 formații ale soccerului românesc.

Ceea ce se cunoaște mai puțin (poate și datorită predileției ce se acordă, în general, cluburilor și formațiilor „de marcă") este viața interioară a acestor echipe care-și caută — și ele — un loc sub soare...

O recentă călătorie la Oradea mi-a prilejuit încrucișarea drumului cu un personaj pe care-l cunoșcusem astă-vară la Timișoara, în focul necruțătorului baraj de promovare în divizia A. Se numește MIRCEA APOSTOLESCU. Sînt sigur că în zilele barajului era omul care fuma cele mai multe pachete de țigări, cel care dormea cel mai puțin noaptea, cel care trăia la cea mai înaltă tensiune evenimentele barajului, ființă care realmente se CONSUMA cel mai mult în timpul jocurilor, la o „bară" sau la un henț, la un fault sau la un corner. L-am reîntîlnit, cum spuneam, la Oradea. Este vicepreședintele secției de fotbal Crișul. Reamintindu-ne împreună unele episoade ale întrecerii grele de uitat de la Timișoara am ajuns și la peripețiile echipei în actualul campionat.

— Am trecut prin cele mai grele încercări. Emoții, îndoieli, insatisfacții, amărăciuni. În oraș se acreditase ideea că nu sîntem încă apți pentru divizia A. Aveam, uneori, senzația că sîntem o biată bărcuță pe valuri...

— *Se pare că v-ați găsit, totuși, în cele din urmă, o direcție și un oarecare echilibru...*

— Dă, în a doua parte a turului. De ce așa tîrziu? Pentru că pînă atunci am traversat criza de creștere. Ridicați la școala tradițional tehnică a Oradiei, tinerii noștri fotbaliști (media de vîrstă a echipei: 21—22 ani) n-au făcut față jocului maturelor formații din divizia A care au jucat cu noi (firește) fără menajamente. Procesul de călire a băieților l-am plătit cu puncte, cu accidentări, ale unor oameni de bază (Kun II, Dărăban etc.) și cu slăbirea moralului echipei, care a avut cîteva momente depresive...

— *Cum v-ați restabilit moralul?*

— Strîngînd din dinți, îmbărbătîndu-ne fiecare din noi (jucători și conducători ai echipei), în primul rînd pe noi înșine și apoi pe tovarășul de lîngă noi, rezistînd vicisitudinilor. Pînă la urmă, am reușit să găsim linia de plutire...

— *Mai aveți probleme spinoase de rezolvat?*

— Din păcate, da. Poate că o să vă mire, dar Crișul, „echipa orașului", se simte, adeseori, a nimănui... Nu avem situația avantajoasă a altor formații (Vagonul, U.T.A. ca să nu mai vorbesc de Dinamo sau de Steaua) tutelate direct de o întreprindere, de o instituție, care să ne poarte de grijă — nemijlocit — sub aspectul multiplelor probleme pe care le are o divizionară A. Este o chestiune vitală, pe care n-o pot rezolva golurile marcate de Suciu sau Harșani...

— *În speranța că aceste rînduri vor avea, în sfîrșit, ecou la acei care se ocupă de destinele fotbalului orădean, am să vă pun o ultimă întrebare-pronostic: care sînt speranțele dv. în actualul campionat?*

— Toți cei peste 100 000 de locuitori ai Oradiei nutresc speranța că reprezentanta lor, Crișul, va rezista în A. Atît. Vă asigur că jucătorii noștri, antrenorul Ferenczi, secția de fotbal vor face tot ce este posibil pentru ca această speranță să devină în primăvară fapt.

M. POPESCU

COPIII RĂSPUND: PREZENT!

- **INTER a cîștigat prin... forfait!**
- **Cartierul „Podeni" — campioana Bîrladului**

• Am în față 3 scrisori care poartă aceeași „pecete": Inter București. Cea mai cunoscută echipă bucureșteană de copii, invincibilă pînă la acel 0—3 cu F. C. Argeș, la Pitești, ne ține la curent cu ultimele pregătiri (asidue) în vederea revanșei meciului amintit, revanșă care urma să aibă loc la București, la data de 10 noiembrie.

Zic urma să aibă loc..., căci mult așteptatul meci nu s-a disputat din prozaicul motiv al... forfaitului echipei piteștene.

Dar să le dăm cuvîntul „interiștilor": *„Nouă ne pare rău că fotbaliștii din Pitești nu s-au prezentat la acest meci, deoarece echipa noastră s-a antrenat cu multă ambiție și doream cu toții să ne luăm revanșa în mod onorabil"*.

Și nouă ne pare rău... Ba mai mult, știind că Inter, o echipă de copii entuziaști, s-a deplasat în orașul de pe Argeș, pe spezele propriilor jucători, poate cu riscul unor filme amînate sau al unor timbre lăsate, încă, în clasoarele altora. Ne întristează lipsa de fair play a piteștenilor.

Mai puțin a lor, a jucătorilor în speță și mai mult a conducătorilor care n-au găsit de cuviință să-și respecte cuvîntul dat. Deși, cunoscînd grijile pe care le ridică diviziunarii A „plasați" în josul clasamentului, nici nu-i de mirare...

În încheiere, redăm finalul epistolei semnată de Tr. Bololoi, căpitanul lui Inter: *„Noi ne așteptăm în continuare adversarii..."*

• A luat sfîrșit, la Bîrlad, *„Cupa cartierelor"*, competiție destinată echipelor de copii, care s-a bucurat de prezența la start a 8 echipe.

Finala, desfășurată în deschiderea meciului de divizia B dintre Gloria din localitate și „Poli" Galați, a opus, într-un joc deosebit de animat, formațiile cartierelor „Podeni" și „Gară" și s-a terminat cu victoria primilor cu scorul de 3—0 (3—0). Au marcat *V. Iulian, P. Stavăr* și *S. Aurel* din 11 m.

De remarcat că această finală a fost cel mai ușor meci arbitrat în cariera sa de reputatul „cavaler al fluierului", *N. Rainea*, care — ne mărturisește semnatarul scrisorii *(E. Solomon)* — ar fi meritat cu prisosință cele 5 stele de rigoare...

Iată, în final, și drumul parcurs de cîștigătoarea trofeului pînă la „medaliile de aur": 1—0 cu cartierul Munteni și 3—0 cu Steaua roșie Bîrlad (nu Belgrad!); golgeterul proaspetei campioane *Sandu Aurel*, reținut de asistență atît pentru cele 4 goluri marcate cît, mai ales, pentru poreclă să i: Pele!

• Ne scriu din Filiași — Dolj, doi prieteni: *Gigel* și *Costel* (atît!), rugîndu-ne să le dăm cîteva îndrumări pentru a deveni... fotbaliști. Mai precis ei, mari iubitori și, probabil, cunoscători ai fotbalului, vor să se înscrie într-o echipă de juniori a unuia dintre cluburile... bucureștene.

Dragii mei, dorința voastră este ciudată cel puțin din două motive: 1) locuind la Filiași nu puteți să faceți antrenamente la Steaua sau Progresul decît prin... corespondență; 2) dacă nu există nici o echipă de fotbal în orașul vostru (ceea ce ne îndoim) unde ar fi normal să jucați (evident dacă aveți talent) de ce nu vă adresați Craiovei (capitala județului vostru), care, după cum se știe, are actualmente mai multe puncte decît orice echipă din Capitală? Restul amănuntelor pe care le solicitați le veți afla la fața locului, interesîndu-vă la clubul care vă este cel mai la îndemînă. Și acum, e rîndul nostru să vă întrebăm ceva: cu fotbalul mai merge cum merge, dar cu gramatica cum stăm? Poftim?

În curînd în toate magazinele

1-31 DECEMBRIE

Luna cadourilor

Luna cadourilor

Luna cadourilor

Luna cadourilor

CADOURI — SURPRIZE

CADOURI — BUCURII

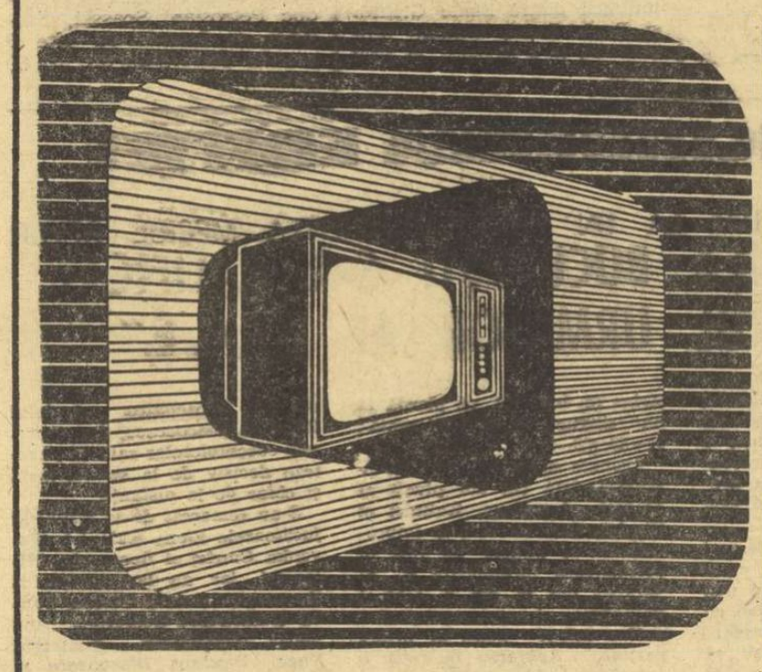

vizionare excelentă imagine clară audiție plăcută prin televizorul DACIA

DIAGONALA 59 C.M.

Se vinde și cu plata în 12—18 rate lunare. Acontul este de 689 — 1020 lei

LOTO — PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul suplimentar Pronosport nr. 2 din 27 noiembrie 1968.

I: West Bromwich — Dinamo București (pauză)	1
II: West Bromwich — Dinamo București (final)	1
III: Napoli — Leeds (pauză)	1
IV: Napoli — Leeds (final)	1
V: Anderlecht — Manchester United	1
VI: F.C. Köln — A.D.O. Haga	1
VII: Olimpiakos Pireu — Dunfermline	1
VIII: Sliema Wanderers — Rangers Freja	2
IX: Slavia Praga — Hamburg S.V.	1
X: Fiorentina — Hansa Rostock	1
XI: Fenerbahce Istanbul — Ajax Amsterdam	X
(acest pronostic a fost extras din urnă conform regulamentului întrucît meciul nu s-a disputat miercuri).	
XII: Akademisk Copenhaga — A.E.K. Atena	2
XIII: Steaua roșie Belgrad — Celtic Glasgow	X

• Concursul excepțional Pronoexpres din 8 decembrie 1968, atribuie în număr NELIMITAT autoturisme „VOLGA", „DACIA 1100", „MOSKVICI 408" cu 4 faruri și radio, „SKODA 1000 M.B."; 10 autoturisme prin tragere la sorți, premii în bani de valoare variabilă, premii fixe în numerar.

Procurați-vă biletele din vreme.

PREMIILE TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 19 NOIEMBRIE

Categoria I	: 5 autoturisme „Volga"
Categoria a II-a	: 6 autoturisme „Renault 10 Major"
Categoria a III-a	: 1 autoturism „Moskvici 408"
Categoria a IV-a	: 343 variante a 4 162 lei
Categoria a V-a	: 1 249 variante a 100 lei
Categoria a VI-a	: 2 537 variante a 50 lei

ÎNTREPRINDEREA DE PREFABRICATE DE BETON ARMAT

„PROGRESUL" — București

Șos. Giurgiului nr. 5, Jilava

ANGAJEAZĂ IMEDIAT:

— electricieni de înaltă calificare, categ. 7—8
— instalatori sanitariști, categ. 5—6

Informații suplimentare se pot cere la telefon 23.40.40, interior 14, serviciul organizarea muncii.